

(3die Behandling i Folkethinget findes i detses Tidende Sp. 2674; Lovforslaget som vedtaget af Folkethinget i Tillæg C. Sp. 349).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Mæten: Efter at det foreliggende Lovforslag under 18de Oktober f. A. var bleven indbragt i Folkethinget, blev det den 20de f. M. henvist til det Nøiudsvalg, der jo pleier at lade Lovforslagene henligge ubehandlede, og efter at Udvalget ogsaa havde ladet nærværende Forslag blive den samme Mangel paa Behandling til Del, blev det saa under 23de April d. A. paa Foranledning af Finansudvalget henvist til dette, hvorefter det saa fremmedes, saa at det nu endelig den 21de Mai, altsaa efter mere end 7 Maanedes Forløb, er bleven oversendt til dette Thing. Det er jo nu 13 Aar siden, at Lovgivningsarbeidet for Tilveiebringelsen af en Reform med Hensyn til Told- og Skibsafgifterne og i det Hele taget den indirekte Beskatning har taget sin Begyndelse. Den blev opgivet den Gang og afluttet uden Resultat ved en Forkastelse i dette Thing af det hertil oversendte Lovforslag, fordi man fandt, at der fra det andet Things Side stillede Fordringer i Henseende til Nedgang i Statsindtægterne af 5 Millioner Kr., som man paa ingen Maade fandt at kunne tage imod, endog blot som Forhandlingsgrundlag for en Toldreform, af Hensyn til Statens finansielle Interesser. Det var den første Række af Forhandlinger, der altsaa blev afsluttet resultatløst paa Grund af de vidtgaaende og efter dette Things Mening aldeles uantagelige Fordringer til Nedgang i Statsindtægterne, som det andet Thing stillede. Saa blev Forsøget gjenoptaget ved en senere Række af Forhandlinger, som tog sit Udgangspunkt i de Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne, Brændevinsbeskatningen og en Olfat, som den nuværende Finansminister har forelagt, og det er altsaa som Led i denne Række af Forhandlinger, at det foreliggende Lovforslag nu er kommet til os, idet det jo, som bekjendt, efter først at være behandlet i dette Thing og deraf oversendt til det andet Thing, senere igjen er blevet forelagt i det andet Thing og nu er sendt til os. Naar man nu altsaa har Erfaringen for sig om, at det er det finansielle Spørgsmaal, de store Forlangender om Nedgang i de indirekte Afgifter, som hidtil have været det, der har bragt Forsøgene til at strande, saa vender man sig selvfølgelig allerførst til at undersøge, hvilke Fordringer da

det foreliggende Forslag stiller i saa Henseende, hvilken Nedgang i Indtægtsbeløbet der forlanges, og naar man saa undersøger, hvilke Krav Forslaget stiller, er det for det Første en Nedgang i Indtægt svarende til det Beløb, som Krigsskatten paa Vareindførslen og Brændevinsafgiften og derhos et tilsvarende Beløb af Roesukkerafgiften udgjør, tilfammen beregnet til $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Og dertil kommer saa den Nedgang, som selve den spanske Traktat, hvis den vedtages, vil medføre, saaledes at det samlede Beløb af Nedgangen er opgjort til $4\frac{1}{3}$ Mill. Kr., en Nedgang, som kræves strax. Jeg skal nu tillade mig et Øieblik at dvele ved den Behandling, som den Nedgang, den spanske Traktat medfører, er undergaaet. Det er en udæftet Nedgang, som Ministeriet er gaaet ind paa, og som jeg paa Forhaand forudsætter, at vi ogsaa ville tiltræde, saaledes at vi gaa ind paa at opgive et Beløb af over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. uden Dækning. Saa skulde man dog synes, at denne Nedgang maatte komme til Fordrag i den øvrige Nedgang, som er krævet; men i Stedet for bliver den lagt til, kommer til at forøge de Fordringer, som stilles. Altsaa, den Indrømmelse, som gjøres, bidrager kun til at forøge Fordringerne; ved den Eftergivelse, som finder Sted der, forøger man kun vore Forpligtelser. Jeg tror, at det er et Fingerpeg i Henseende til, hvorledes de Indrømmelser, som gjøres fra dette Things Side, blive optagne. Man tager dem til Indtægt, men man giver ikke Noget for dem. Tværtimod, vi have opgivet det og det og staa saa kun for Fremtiden paa det ringere Standpunkt, som vore Drogivelser medføre. Jeg tror, at den Erfaring, vi have gjort her og ved andre Veiligheder, maa tjene os for Fremtiden som Rettesnor for vore Handlinger. Men saa er det altsaa Krigsskattens Beløb, som man kræver opgivet. Naar man nu spørger om, hvorpaa dette støttes, ja, saa er det jo udelukkende Benaevnelsen „Krigsskat“, hvorpaa man lægger Bægt; men naar man saa paa denne Benaevnelse gjør et moralsk Krav gjældende, saa maa man jo for det Første lægge Mærke til, at der ikke kan være Spørgsmaal om at gjøre dette Krav gjældende i Henseende til Brændevinsafgiften. Den er nemlig saa langt fra at udgjøre det Beløb, som den skulde udgjøre efter den oprindelige Bestemmelse, naar Krigsskatten kommer til, at den endog-saa indbringer adskillige Hundrede Tusinde Kr. mindre, end den efter den oprindelige Beregning vilde udgjøre uden Krigsskat. Altsaa, hele Beløbet af Krigsskatten paa Brændevin strækker ikke en Gang til til at bringe Brændevinsafgiften op til det Beløb, som den op-